

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

La data de 28 iunie 2005, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, ca lege - cadru care reglementează unitar diferite forme de cooperare judiciară internațională în materie penală.

Această lege organică a reprezentat un pas important spre integrarea României în spațiul de libertate, securitate și de justiție al Uniunii Europene, fiind apreciat ca un progres pe plan legislativ în domeniu.

La elaborarea legii a fost avută în vedere legislația Uniunii Europene în vigoare *la acea dată*, precum și instrumentele juridice ale Consiliului Europei în domeniu care fac parte din *acquis-ul* Uniunii Europene.

Legea a fost modificată succesiv în anii 2006, 2008 și 2013, inclusiv pentru a asigura transpunerea în legislația națională a unor Decizii - cadru extrem de importante adoptate la nivelul Uniunii Europene: Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 196 din 2 august 2003; Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce sancțiunilor pecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 76 din 22 martie 2005, Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru ordinele de confiscare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 328 din 24 noiembrie 2006, Decizia - cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 328/42 din 15.12.2009, Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea

Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 327/27 din 5 decembrie 2008; Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 337/102 din 16 decembrie 2008; Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 81/24 din 27 martie 2009 (denumită în continuare Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009), Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă.

2. Schimbări preconizate

Evoluția permanentă a legislației adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniul cooperării judiciare în materie penală, precum și constatarea de către judecători, procurori, polițiști și reprezentanții direcției de specialitate a Ministerului Justiției, a existenței, la nivelul Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, a unor reglementări *perfectibile* au condus la elaborarea prezentului proiect de lege.

Din perspectiva legislației Uniunii Europene proiectul de lege asigură transpunerea, în dreptul intern, a două directive. Este vorba despre:

- 1. Art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului, din 22 octombrie 2013, privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 294 din 06.11.2013. Termenul de transpunere a directivei este 27 noiembrie 2016.**
- 2. Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului, din 3 aprilie 2014, privind ordinul european de anchetă în materie penală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 130 din 01.05.2014. Termenul de transpunere a directivei este 22 mai 2017.**

2.1. Proiectul de lege aduce modificări sistemului actual de extrădare și al celui privind mandatul european de arestare

Din perspectiva extrădării, au fost aduse modificări articolelor 42 „Procedura judiciară și reguli speciale de competență” și 44 „Arestarea provizorie în caz de urgență”

Pe fondul atentatelor din Republica Franceză din anii 2015-2016 și din Regatul Belgiei din anul 2016, al fenomenului migraționist din Asia, Africa de Nord și Orientul Mijlociu, care a afectat Europa în ultimii ani și luând în considerare semnale privind posibilitatea schimbării rutelor migrației ale refugiaților cu posibila tranzitare a teritoriului României, la nivelul autorităților române s-a pus problema unei securizări suplimentare a teritoriului național, inclusiv prin instrumente de cooperare judiciară.

În plus, România, ca stat de graniță al Uniunii Europene, este conștientă de rolul pe care îl are sub acest aspect dar și de obligația de a contribui la consolidarea spațiului de securitate la nivel european.

Astfel, s-a luat în considerare necesitatea modificării unor dispoziții ale Legii 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea identificării unei soluții pentru combaterea unor forme grave ale criminalității (spre exemplu infracțiunea de terorism sau alte infracțiuni asociate acestui fenomen), astfel încât lipsa reciprocității să nu împiedice autoritățile judiciare competente să dispună arestarea provizorie a unei persoane în baza unei notițe roșii sau a unei difuziuni de urmărire internațională prin canalele Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol.

Redactarea actuală a articolului 44 din Legea nr. 302/2004 permite autorităților române să aresteze provizoriu în vederea extrădării persoanele urmărite internațional în baza unei notițe roșii sau a unei difuziuni de urmărire internațională, în anumite condiții. Aceste condiții se referă la existența unei prevederi exprese în cadrul tratatului/instrumentului juridic aplicabil cu acel stat sau dacă există reciprocitate în acest sens.

Rațiunea dispozițiilor articolului 44 are la bază pe de o parte, intenția de responsabilizare a partenerilor externi pentru a se obține, din partea acestora, reciprocitate cu privire la arestarea, în baza notiței roșii, a persoanelor urmărite internațional. Această reglementare a servit intereselor României, anumite state fiind responsabilizate în cadrul procedurilor de cooperare judiciară, acordând reciprocitate României pentru arestarea provizorie în baza notiței roșii.

Raportat însă la contextul internațional susmenționat și la lipsa de reacție a unora dintre partenerii externi care figurează astăzi pe lista țărilor cu risc terorist ridicat, precum și în scopul creșterii siguranței naționale, inițiatorul apreciază că se impune modificarea cadrului juridic intern în sensul în care acesta să permită autorităților române să dea curs unor cereri de arestare provizorie, atunci când executarea unor astfel de cereri se dovedește necesară datorită nevoii de a lupta împotriva unor forme grave ale criminalității, inclusiv a terorismului. Autoritățile române competente potrivit legii vor putea astfel coopera și lua decizii privind contracararea unui potențial risc la adresa securității naționale, inclusiv în situația lipsei reciprocității ori a lipsei de reacție a partenerului străin.

Trebuie avută în vedere în acest context diferența dintre arestarea provizorie în vederea extrădării și procedura de extrădare propriu-zisă. Arestarea provizorie este o

măsură care se dispune în așteptarea unei cereri de extrădare. Arestarea provizorie poate fi dispusă, în baza unei notițe roșii sau difuziuni de urmărire internațională chiar în absența reciprocității (în condițiile reglementate de forma propusă a art. 44 alin. 2). În privința extrădării propriu-zise a cetățenilor români, este menținută condiția imperativă a reciprocității (conform art. 20 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 în forma actuală, căruia nu i se aduc modificări prin proiectul de act normativ).

Din perspectiva mandatului european de arestare, au fost aduse modificări și/sau completări unor articole din legea în vigoare, unele dintre acestea pentru a asigura transpunerea art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Directiva 2013/48/UE, precum și pentru soluționarea unor probleme de practică judiciară semnalate în perioada 2013-2016 de către instanțele judecătorești și Ministerul Public ori constatate la nivelul direcției de specialitate din cadrul Ministerului Justiției.

Astfel, se urmărește modificarea legislației privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, în vederea transpunerii dispozițiilor art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Directivă, privind accesul la un avocat în procedurile privind mandatul european de arestare, în special în ceea ce privește alin. (4), referitor la posibilitatea unei persoane solicitate de a avea acces la un avocat în statul emitent al mandatului european de arestare.

Ca urmare a analizei conformității dispozițiilor Directivei cu cele ale legislației române în vigoare s-a constatat că singura prevedere care încă nu se regăsește în legislația română este aceea menționată în art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Directivă și anume, de a acorda posibilitatea persoanei solicitate în baza unui mandat european de arestare să-și desemneze un avocat în statul emitent al mandatului european de arestare, care să asiste avocatul din statul membru de executare.

Restul prevederilor directivei se regăsesc în legislația națională, respectiv Codul de procedură penală și Legea nr. 302/2004.

Modificările vizează situația în care România este atât stat emitent al mandatului european de arestare cât stat de executare.

Rolul avocatului din statul membru emitent este de a oferi asistență avocatului din statul membru de executare furnizându-i informații și consultanță pentru a permite persoanei căutate să își formuleze apărările în procedura de executare a mandatului european de arestare. Costurile acordării asistenței juridice de către avocat din statul emitent al mandatului european de arestare urmează a fi suportate de persoana solicitată.

Scopul acestei prevederi este ca persoana solicitată, aflată în stare de arest, să poată obține întreaga gamă de servicii legată în mod specific de asistența juridică. În această privință, avocații persoanei solicitate ar trebui să fie în măsură să asigure, fără restricție, aspectele fundamentale ale apărării persoanei respective având în vedere atât legislația statului emitent cât și cea a statului de executare.

Avem în vedere importanța deosebită acordată, la nivelul Uniunii Europene, respectării drepturilor fundamentale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, directiva fiind emisă în cadrul foii de parcurs privind drepturile procedurale, adoptată prin Rezoluția Consiliului Uniunii Europene din data de 30 noiembrie 2009. Directiva face parte dintr-un pachet legislativ adoptat în aplicarea

acestui plan de măsuri, alături de directiva privind traducerea și interpretarea (2010/64/UE) și directiva privind dreptul la informare (2012/13/UE).

În acest context, Comisia Europeană acordă o importanță sporită transpunerii integrale de către Statele Membre a directivelor adoptate în materia drepturilor procedurale.

Directiva vizează inclusiv materia mandatului european de arestare, o formă fundamentală de cooperare judiciară internațională la nivelul Uniunii Europene, urmărindu-se ocrotirea dreptului la apărare al persoanei solicitate, din momentul privării de libertate.

Prin urmare, modificările preconizate urmăresc punerea în acord a legislației naționale cu legislația comunitară, prin adoptarea unor dispoziții legale care să sporească ocrotirea acestui drept fundamental și în materia mandatului european de arestare.

Completarea legislației naționale în materie se impune ca o necesitate și din perspectiva evitării, pe viitor, a unor eventuale decizii de refuz sau de amânare a executării mandatelor europene de arestare emise de autoritățile române, decizii care ar putea avea consecințe negative asupra înfăptuirii justiției.

Totodată, s-a urmărit punerea în acord deplin a dispozițiilor legale care reglementează autoritățile emitente ale unui mandat european de arestare cu dispozițiile Noului Cod de Procedură Penală și cu ale Legii 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune.

Modificările și/sau completările au vizat următoarele articole din legea în vigoare: 42 „Procedura judiciară și reguli speciale de competență”; 44 „Arestarea provizorie în caz de urgență”, 88 „Procedura de emitere a mandatului european de arestare”, 90 „Informații suplimentare și garanții”, 104 „Drepturile persoanei arestate în baza unui mandat european de arestare”, 110 „Termene”.

2.2. Proiectul de lege aduce modificări și completări dispozițiilor Titlului V din legea în vigoare intitulat „Recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești, a ordonanțelor penale și a actelor judiciare în relația cu statele terțe”

Sub acest aspect, au fost modificate 6 articole din legea în vigoare, art. 131 „Competența autorităților române”, art. 132 „Înscrisuri și informații” art. 135 „Durata și obiectul procedurii de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine”, 140¹ „Recunoașterea hotărârilor străine în vederea producerii de alte efecte decât cel al executării în regim de detenție a pedepsei, precum și a altor acte judiciare emise de autoritățile străine” 140² „Condiții pentru transferarea în statul de executare a persoanelor deținute în penitenciarele sau unitățile medicale din România” și 140³ „Procedura prealabilă”.

Modificările vizează precizarea și completarea soluțiilor legislative identificate anterior, accelerarea și simplificarea procedurilor, cât și instituirea unor mecanisme procedurale care să garanteze că persoanele condamnate, în procedura de transferare, vor beneficia de toate deducerile de pedeapsă acordate în statul emitent, până la momentul transferării efective în România.

2.3. Proiectul de lege aduce modificări și Titlului VI, Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană

Au fost modificate textele art. 144, „Legea care guvernează executarea” și 155, „Condiții speciale de recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești străine”, în vederea simplificării și accelerării procedurii, pentru și în vederea instituirii unor mecanisme procedurale care să garanteze că persoanele condamnate, în procedura de transferare, vor beneficia de toate deducerile de pedeapsă acordate în statul emitent, până la momentul transferării efective în România.

A fost introdus art. 167¹, „Recunoașterea parțială și adaptarea pedepsei în statul de executare” dându-se autorităților române posibilitatea de a examina condițiile în care statul de executare a recunoscut hotărârea judecătorească de condamnare pronunțată în România și, corelativ, dispozițiile art. 168, „Transferarea, sub escortă, a persoanei condamnate din România și statul de executare.

2.4. Proiectul de lege aduce unele modificări Titlului VI¹, capitolul II, Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative

Au fost modificate dispozițiile art. 170¹⁷ „Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii”, 170³¹ „Executarea măsurilor de probațiune sau a sancțiunii alternative cu asumarea deciziilor subsecvente”, 170³⁵ „Condiții pentru solicitarea recunoașterii hotărârii judecătorești”, 170³⁶ „Inițierea procedurii de solicitare a recunoașterii hotărârii judecătorești”.

Modificările vizează în principal punerea în acord a dispozițiilor Legii cu dispozițiile noului Cod penal și noului Cod de procedură penală.

2.5. Au fost modificate dispozițiile art. 182, „Echipele comune de anchetă”, în sensul că, la alin. (1) a fost extinsă competența prim-procurorului sau procurorului general al parchetului din care face parte procurorul care participă la echipa comună de anchetă și în relația cu statele părți la Convenția din 19 iunie 1990 de punere în aplicarea Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, Schengen. A fost introdus alin. (1¹), care permite ca, pentru constituirea echipelor comune de anchetă, în cazul infracțiunilor care, potrivit legii, sunt date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și

Terorism sau a Direcției Naționale Anticorupție, acordul să se încheie de către procurorii șefi ai acestora sau de către procurorul desemnat de către aceștia

2.6. Proiectul de lege asigură transpunerea în legislația națională a Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală

2.5.1. Prezentarea Directivei

Pornind de la constatarea că regimul de obținere a probelor la nivelul Uniunii Europene este unul fragmentat, În cadrul Programului de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, acesta a considerat că ar trebui să se urmărească instituirea unui sistem cuprinzător pentru obținerea probelor în cazurile cu o dimensiune transfrontalieră, pe baza principiului recunoașterii reciproce. Consiliul European a arătat că instrumentele existente în acest domeniu constituie un regim fragmentar și că este necesară o nouă abordare, bazată pe principiul recunoașterii reciproce, dar care să ia în considerare și flexibilitatea sistemului tradițional de asistență judiciară reciprocă.

În consecință, Consiliul European a solicitat un sistem cuprinzător care să înlocuiască toate instrumentele existente în acest domeniu, inclusiv Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului, care să includă pe cât posibil toate tipurile de probe și care să prevadă termene pentru aplicare și să limiteze pe cât posibil motivele de refuz.

Această nouă abordare este bazată pe un instrument unic numit ordinul european de anchetă. Un ordin european de anchetă urmează să fie emis în scopul desfășurării uneia sau mai multor măsuri de investigare specifice în statul care execută ordinul european de anchetă în vederea strângerii de probe. Aceasta include obținerea de probe care sunt deja în posesia autorității de executare.

Ordinul european de anchetă ar trebui să aibă un domeniu de aplicare orizontal și, în consecință, să se aplice tuturor măsurilor de investigare destinate strângerii de probe, cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și strângerii de probe în cadrul unei astfel de echipe, care necesită norme specifice care sunt mai eficient tratate în mod separat.

Ordinul european de anchetă stabilește un regim unic pentru obținerea probelor. Totuși, sunt necesare norme suplimentare pentru unele tipuri de măsuri de investigare care ar trebui indicate în ordinul european de anchetă, precum transferul temporar al persoanelor private de libertate, audierile prin videoconferință, obținerea de informații referitoare la conturile bancare sau tranzacțiile bancare, livrările supravegheate sau investigațiile sub acoperire, măsurile de investigare care implică strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp.

Stadiul transpunerii de celelalte state membre ale Uniunii Europene: până în prezent, Directiva a fost transpusă de către Franța și Germania

2.5.2. Structura soluțiilor legislative propuse

Aceasta a impus, ținând cont inclusiv de aspectele de tehnică legislativă, completarea Titlului VII din legea în vigoare (Asistența judiciară în materie penală). În concret, în cadrul Capitolului II, „Dispoziții privind asistența judiciară aplicabile în relația cu Statele membre ale Uniunii Europene”, după secțiunea 5, a fost introdusă secțiunea 6, cu denumirea „Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii europene în aplicarea Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală”.

Secțiunea este divizată în două paragrafe: paragraful 1 „Dispoziții generale”, respectiv paragraful 2, „Dispoziții speciale”.

De asemenea, au fost introduse 3 noi anexe, respectiv anexa 11 (formularul ordinului european de anchetă), anexa 12 (confirmarea primirii unui ordin european de anchetă) și anexa 13 (formularul utilizat pentru a trimite unui stat membru o notificare cu privire la interceptarea telecomunicației care va avea, are sau a avut loc pe teritoriul său fără asistență tehnică din partea sa).

2.5.3. Prezentarea soluțiilor legislative de transpunere a directivei

Față de cele de mai sus, soluțiile legislative care se regăsesc în prezentul proiect de lege au urmărit o transpunere cât mai exactă a dispozițiilor din Directivă care reglementează noutățile aduse prin instituirea ordinului european de anchetă, urmărindu-se în același timp corespondența cu măsurile de anchetă în vederea obținerii de probe care sunt deja reglementate în textul legii în vigoare.

Proiectul de lege urmărește în esență același obiectiv avut în vedere la adoptarea Directivei, respectiv o îmbinare armonioasă a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu sistemul asistenței judiciare clasice.

S-a urmărit de asemenea punerea în acord a măsurilor de anchetă cu dispozițiile Codului de procedură penală.

Ordinul european de anchetă este o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a unui stat membru, în scopul aducerii la îndeplinire a uneia sau mai multor măsuri de anchetă specifice într-un alt stat membru, în vederea obținerii de probe sau în vederea transmiterii probelor care se află deja în posesia autorității competente din statul de executare. Din perspectiva autorităților române, acesta poate fi emis în cursul procesului penal, de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau de judecătorul competent, potrivit fazei procesuale și care a dispus sau a încuviințat administrarea probei. Recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă este de asemenea de competența instanței sau parchetului competent material, teritorial și după calitatea persoanei, în funcție de faza procesului penal în care a fost emis ordinul european de anchetă.

S-a avut în vedere, pentru a se asigura celeritatea, reglementarea contactului direct între autoritățile judiciare, posibilitatea consultărilor în vederea executării în cele mai bune condiții a unui ordin european de anchetă.

Având în vedere caracterul specific al anumitor forme de cooperare judiciară internațională, în cuprinsul paragrafului 2 au fost introduse dispoziții speciale cu privire la: transferul temporar către statul emitent a persoanelor supuse unei măsuri privative

de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă, transferul temporar către statul de executare al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă, audierea prin videoconferință, informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții cu atribuții în domeniul efectuării de operațiuni financiare, informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare, măsuri de anchetă care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, investigații sub acoperire, interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru, notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică.

2. 6. Proiectul de lege aduce modificări în cadrul Titlului VII, capitolul 2, secțiunea 4 „Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-Cadru 2005/214/JAI A Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce sancțiunilor pecuniare”.

A fost modificat art. 246 alin. (2), în sensul eliminării trimiterii la art. 233, care a fost abrogat prin Legea nr. 300/2013.

De asemenea, a fost adăugat art. 245¹ „Încetarea executării”, pentru a reglementa conduita autorităților române în situația în care hotărârea din statul emitent, în temeiul căreia a fost impusă sancțiunea pecuniară, încetează să mai fie executorie sau este retrasă din orice alt motiv.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impact macro-economic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Impact asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impact social

4. Impact asupra mediului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte informații Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

**Impactul financiar asupra bugetului general consolidat,
atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)**

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

- în mii lei (RON) -

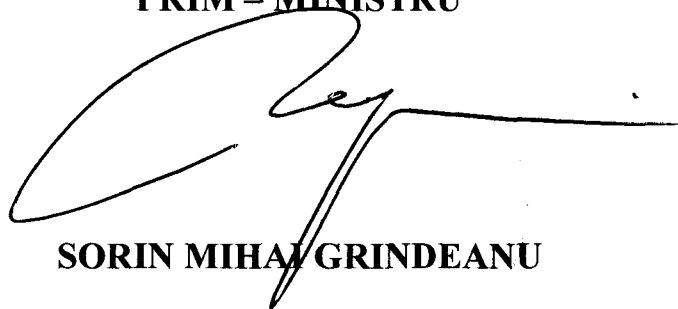
Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
		3	4	5	6	
1	2					
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. impozit pe profit ii. impozit pe venit b) bugete locale i. impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						

7. Alte informații		
Secțiunea a 5-a		
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare		
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente		
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
4. Evaluarea conformității:		
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.		
Denumirea actului sau documentului comunitar, numărul, data adoptării și data publicării	Gradul de conformitate (se conformează / nu se conformează)	Comentarii
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente		
6. Alte informații – Nu este cazul.		
Secțiunea a 6-a		
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ		
În vederea adoptării unor soluții legislative optime, care să corespundă nevoilor practicienilor, proiectul de lege a fost pus în discuția Rețelei Judiciare Române în materie penală.		
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate		
Proiectul de act normativ nu a fost supus unor asemenea dezbateri.		
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ		
Proiectul de act normativ nu a fost supus unor asemenea dezbateri.		
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative		
Proiectul de act normativ nu a fost supus unor asemenea dezbateri.		

<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p> <p>Proiectul de act normativ nu a fost supus unor asemenea dezbateri.</p>	
<p>5. Informații privind avizarea de către:</p> <p>a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi</p> <p>Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliului Legislativ prin avizul nr. 412/2017.</p>	
<p>6. Alte informații</p>	
<p>Secțiunea a 7-a</p> <p>Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ</p> <p>Proiectul de act normativ a fost afișat pe site-ul Ministerului Justiției la data de 8 februarie 2017.</p>	
<p>2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice</p> <p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>	
<p>3. Alte informații – Nu este cazul.</p>	
<p>Secțiunea a 8-a</p> <p>Măsuri de implementare</p>	
<p>1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.</p>	
<p>2. Alte informații – Nu este cazul.</p>	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege anexat, pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'S' followed by a horizontal line extending to the right.

SORIN MIHAI GRINDEANU

